



Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio VI. An casu, quo res fieret notoria, & ad forum externum
deduceretur, pro hoc Foro profit Henrico absolutio priùs pro foro interno
obtenta?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

tere, si forè in censuras reincidisset, parochiam verò retinere. Accedit, quòd Episcopus etiam pro foro externo cum eo, qui obtentum per Simoniam beneficium sponte dimisit

ante sententiam Judicis condemnatoriam (uti fecit Henricus) dispensare valeat. per can. 1. caus. 1. p. 5. & ego tradidi in dicto Candidato h. 1. n. 67.

QUÆSTIO V.

An Henricus, si in nova Supplicâ, per quam Romæ obtinuit habilitatem ad aliud Beneficium, non debite exposuisset modum dimissionis antiqui, & provisionis de moderno Beneficio, sit securus in conscientia istud retinendo?

Respondeo, securus esse, imò nec obligatum fuisse rehabilitatem ad alia beneficia, ab illo distincta, quòd Simoniacè impetravit, petere. Ratio, quia inhabilitas Simoniaci ad alia beneficia non est statuta à Jure Communi, sed solum à S. Pio V. in Bulla cum primum 5. quæ teste Navar. h. t. Consil. 92. Palao de Simonia pu. 25. n. 7. Pirhing. ad h. t. n. 170. & aliis patum, quoad hoc vel usu non est recepta, vel saltem non obligare incipit ante omnem Judicis sententiam, vel condemnatoriam

vel declaratoriam; adeoque, cum res ad forum externum & contentiosum non videatur esse deducta, consequenter nulla sententia ferri possit à Judice, securus erit Henricus. Dein nec fuit necessarium in supplicâ exprimere modum dimittendi primam parochiam & obtinendi secundam, quo usus est Henricus, quia nullum vitium irrepsit, nec aliquid actum contra SS. Canones, vel missionem S. Pœnitentiariæ, ut ad quæstionem 2. dictum & doctum est.

QUÆSTIO VI.

An casu, quo res fieret notoria, & ad forum externum deduceretur, pro hoc foro profit Henrico absolutio prius pro foro interno obtenta?

Quamvis Laymanus l. 1. Theol. Mor. tr. 5. p. 1. c. 7. n. 7. Pigna-

telli to. 2. consult. 59. n. 62. La Croix l. 7. de cens. n. 162. Reiffenstuel l. 5. tit.

tit. 39. n. 247. & alii ab his citati doceant, posse Judicem (non teneri) absolutum à censura pro foro interno tractare ut absolutum etiam in foro externo & contentioso, si is absolutionem per testimonium v. g. Confessarii, cui demandata est absolutio, satis probet. In præsentiamen casu, si res deferretur Romam, & à Dataria examinaretur causa pro foro externo, & ibi Henricus declararetur tanquam Simonie reus, commissæ in consecutione prioris parochie, non posset Judex inferior, licet aliàs competens, etiam Episcopus, attendere absolutionem præ-

cisè pro foro interno obtentam, nec posset Henricum pro foro externo tractare ut absolutum. Ratio, quia per hoc, quòd tribunal Pontificium semel se immiscuerit huic causæ, & manum apposuerit, inferioris Judicis, etiam Episcopi, ligatæ sunt manus ita, ut, licet vellet, non tamen posset renitente Pontificis tanquam Superioris Curiæ efficaciter tractare Henricum ut absolutum eique pro foro externo pœnas remittere: sicut, quomodo Superior ad se avocat causam ab inferiori Judice, cessat hujus potestas, & ligatur.

TITULUS IV.

Ne Prælati Vices suas vel Ecclesias sub annuo censu concedant.

DECISIO CXLVIII.

De Capitulo pensionem annuam exigente à suo Vicario sub titulo *absentia*.

SPECIES FACTI.

Capitulum Ecclesiæ cujusdam collegiatæ præter alias etiam sibi pleno jure incorporatam habet parochiam B. à cujus administratore, vicario suo, à multis jam annis sub

titulo *absentia*, ut vocant, exegit & accepit annuam pensionem 200. florenorum. Non ita pridem per obitum vacare contigit dictam parochiam, vel Vicariatum, & Kilianus prævia